

NORGES INDSKRIFTER

MED DE ÆLDRE RUNER.

UDGIVNE

FOR

DET NORSKE HISTORISKE KILDESKRIFTFOND

VED

SOPHUS BUGGE.

I.

CHRISTIANIA.

A. W. BRØGGERS BOGTRYKKERI.

1891—1903.

26. Myklebostad A.

S. 326 f. Hvis **asugas** er Mandsnavn i Genetiv, saa kan Indskriftens sidste Rune i mulig være Begyndelsen af et Ord i[ni] = oldn. *inni* »Herberge«. Dette vilde da her være brugt om Gravrummet. Jfr. Rettelser til By og Aarstad S. 531, 539.

Med **asugas** opfattet som Genetiv af et Mandsnavn jfr. **ansag** Gjevedal S. 473 f.

En anden, men vistnok fjærnere liggende Mulighed er følgende: **asuga** kunde være Nominativ af et Mandsnavn med Stamme paa *-n*. Det tilføiede **s** maatte da opfattes som Verbet »er«, opstaaet af **es*. Man kunde da til Slutning udfylde i[ne] og oversætte Indskriften: »Asuga er inde (i Gravrummet)«.

Det vilde vel være mindre sandsynligt at forklare et Mandsnavn **asuga** i Nominativ af **Ansu-huga*, en Sammensætning som oldn. *Illugi*. Jfr. **ssigadur** af **Sigi-hadur*.

Men endnu er at mærke følgende: Runen **X**, som oprindeligt betegner **g**, har blandt den længere Rækkes Runer paa Rök-Stenen tillige Betydningen **k**. Jeg har formodet, at Runen ogsaa i flere norske Indskrifter mulig har denne Betydning. Jfr. Rettelser til Stenstad S. 536, til Aarstad S. 542, til Opedal S. 558. Mulig kunde da paa Myklebostad-Stenen A læses **asukas**, hvilket da kunde forståes som et Mandsnavn i Nominativ **asuka** med Verbalformen **-s**, af **es* »er«.

Herved vilde vi faa et ellers kjendt Mandsnavn **asuka** = oldtysk *Asuco*, se Förstemann.

En forskjellig Læsning og Tolkning af denne Indskrift af George Hempl, Professor ved Ann Arbor, University of Michigan, findes i et Brev til Professor O. Rygh, dateret 14de Januar 1899, hvilket bevares i Runearkivet i Kristiania.

S. 326 L. 28 ff. Tegnet efter **asugas** kunde mulig efter sin Oprindelse være et helligt Tegn.

S. 326 L. 32 ff. Skraakorset paa Möjebro-Stenen læses af von Friesen og flere som **g**.
